

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: R. A.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem v Praze 4, Kloknerova 2212/10, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 80/2006, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2006, č. j. OAM-1246/LE-05-07-2006, E. č. L006575, o námitce podjatosti vznesené žalobcem,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 47 Az 80/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce vznesl podáním došlým soudu dne 18. 12. 2006 „námitku podjatosti Krajského soudu v Praze“. Odůvodnil ji tím, že „se dozvěděl od určité osoby, že ze strany soudu je předem rozhodnuto o jeho právní věci vedené pod sp. zn. 47 Az 80/2006“. Žalobce vyslovil domněnku, že se soud nebude pečlivě zabývat návrhy na doplnění dokazování ani nebude pečlivě zjišťovat skutkový stav věci. Soud se dle názoru žalobce snaží žádost zamítnout před uplynutím 45 denní lhůty od podání žaloby; tím by žalobci znemožnil doplnit důkazy, jejichž opatření je časově náročné (žalobce navíc nemá možnost do své země telefonovat a požadovat zaslání listinných důkazů). Z tohoto důvodu je žalobce přesvědčen, že soud není nestranný a se zřetelem na způsob projednávání věci je podjatý.

Žalobce dále uvedl, že důvody, které jej vedou k námitce podjatosti, doplní o konkrétní skutečnosti do sedmi dnů; doplnění však soudu nepředložil.

JUDr. Věra Šimůnková, soudkyně Krajského soudu v Praze, jíž věc připadla k projednání a rozhodnutí, sdělila, že k věci samé ani k účastníkům nemá žádný vztah.

Námitka podjatosti není důvodná.

Žalobce ve svém podání neuvedl konkrétního soudce, proti němuž námitka podjatosti směřuje; pouze povšechně označil Krajský soud v Praze. Vzhledem k dalšímu obsahu jeho podání, jakož i k samosoudcovskému obsazení soudu v projednávané věci, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že námitka podjatosti směřuje toliko proti JUDr. Věře Šimůnkové, tj. proti samosoudkyni projednávající žalobcovu věc. Ve vztahu k ní potom zdejší soud zkoumal, zda je či není vyloučena z projednávání a rozhodování věci.

Nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu (např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Cubber z roku 1984, A-86, ve věci Hausschildt z roku 1989, A-154, nebo ve věci Piersack z roku 1982, A-53). Ústavní soud nahlíží na vztah těchto dvou kritérií tak, že subjektivní hledisko účastníků řízení, případně soudců samotných, je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (srov. nález Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).

V dané věci bylo subjektivní stanovisko žalobce skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí uvedené samosoudkyně zabýval. Subjektivní náhled JUDr. Věry Šimůnkové – jak vyplývá z jejího vyjádření – naopak svědčí o tom, že se za podjatou v souzené věci nepovažuje.

Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam § 8 odst. 1 s. ř. s., který mj. určuje, že „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Žalobce totiž žádné jiné okolnosti než ty, které se týkají postupu uvedených soudců v souzené věci nebo v jiných věcech, neuvádí: své výtky směřuje proti tomu, že je v jeho konkrétní při již předem rozhodnuto, že soud bude liknavý při zjišťování skutkového stavu atd. Ostatně sám žalobce v závěru svého podání uvádí, že soud je podjatý „*se zřetelem na způsob projednávání věci*“. Okolnosti spočívající v postupu soudu v projednávané věci však nikdy důvodem pro vyloučení soudce být nemohou. K odstranění vad postupu soudu při projednávání a rozhodování věci neslouží námitka podjatosti, nýbrž opravné prostředky. Proto pokud by soud žalobě nevyhověl a žalobce byl toho názoru, že řízení zatížil vadou, která mohla mít vliv na rozhodnutí ve věci samé, mohl by rozhodnutí napadat kasační stížností, o jejíž důvodnosti či nedůvodnosti by rozhodl Nejvyšší správní soud; námitku podjatosti však k tomuto účelu použít nelze.

Z těchto důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud, že JUDr. Věra Šimůnková není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 80/2006.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu